

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 5Csp/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916204892
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5916204892.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Jankou Majerčíkovou v právnej veci žalobcu: TELERVIS, a.s. so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, zastúpený: STRELÁK & PARTNERS, JUDr. Alan Strelák, advokát so sídlom Na Vršku 12, 811 01 Bratislava, proti žalovanej: N. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. R. XXX, v spore o zaplatenie 801,50 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. V ostatnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žiadna zo strán sporu **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Tunajší súd na základe podanej žaloby zo dňa 07.10.2016 rozsudkom č.k.5Csp/40/2016-45 zo dňa 21.03.2017 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 258,- eur do 30 dní od právoplatnosti výroku rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 258,- eur od 30.06.2015 až do zaplatenia, v ostatnej časti (čo do zaplatenia sumy 543,50 eur) súd žalobu zamietol a zároveň vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.
2. Na základe odvolania žalobcu proti vyššie uvedenému rozsudku Krajský súd v Žiline uznesením č.k.7Co/269/2017-77 zo dňa 10.01.2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým v ostatnej časti žalobu zamietol a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a v tejto časti mu vec vrátil na ďalšie konanie.
3. Z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline vyplýva, že okresný súd nedostatočne dôsledne hodnotil listinu predloženú žalovanou na preukázanie jej tvrdení o čiastočnej úhrade žalovanej istiny, keď v ďalšom je potrebné, aby sa strany sporu k dôkazom vyjadrili a vykonali kvalifikované popretie skutkových tvrdení protistrany (§ 151 CSP) prípadne súd môže požiadať strany sporu o ďalšie skutkové tvrdenia týkajúce sa podstatných a rozhodujúcich skutočností, a to na spôsob a rozsah úhrady žalovanej sumy.
4. V ďalšom súd doplnil dokazovanie, a to na zistenie spôsobu a rozsahu úhrady žalovanej sumy, ktoré skutočnosti boli medzi stranami sporné vzhľadom k tomu, že podľa tvrdení žalobcu uvádzaných v podanej žalobe, žalovaná ku dňu podania žalobného návrhu uhradila žalobcovi celkovo čiastku 101,50 eur, žalovaná predložila dôkaz - FINWAI kniha splátok (č.l.22 spisu), z ktorej súd ustálil, že žalovaná ku dňu podania žaloby uhradila čiastku 442,- eur. Predmetný dôkaz - FINWAI kniha splátok bol predložený žalobcovi na vyjadrenie, pričom k uvedenému dôkazu žalobca uviedol, že tento dôkazný prostriedok nebol žalobcom vystavený, rovnako žalobca nedoplňal do tejto karty údaje, celý dôkazný prostriedok je označovaný obchodným menom spoločnosti FINWAI SK s.r.o., ktorá pravdepodobne uvedený prehľad splátok vystavila a spravovala (č.l.85-86 spisu).

5. Ďalej z výpisov z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I bolo zistené, že obchodná spoločnosť FINWAI SK s.r.o. zanikla dobrovoľným výmazom dňom 09.06.2017 z dôvodu rozhodnutia spoločníkov o zrušení obchodnej spoločnosti podľa § 68 ods. 3 písm. b) Obchodného zákonníka, a to v dôsledku zlúčenia, jej právnym nástupcom je spoločnosť SIMBOX s.r.o., ktorú spoločnosť súd dotazoval na vyjadrenie sa ku skutočnosti, na základe čoho právny predchodca uvedenej spoločnosti, teda spoločnosť FINWAI SK s.r.o. vystavovala knihu splátok pre klientov spoločnosti TELERVIS PLUS a.s., v ktorej boli evidované prijaté platby od klientov veriteľa TELERVIS PLUS (č.l.93 spisu), pričom bolo zistené, že uvedená spoločnosť SIMBOX s.r.o. bola dňom 26.01.2018 vymazaná z obchodného registra (č.l.97-98 spisu) z dôvodu zlúčenia, jej právnym nástupcom od 26.01.2018 je spoločnosť DANO s.r.o., ktorej spoločnosti sa zásielku súdu nepodarilo doručiť na adresu uvedenú v obchodnom registri, a teda zistiť požadované skutočnosti.

6. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na dotaz súdu (č.l.101 spisu) reagoval tým, že nebol účastníkom právneho vzťahu uzavretého medzi žalovanou a spoločnosťou FINWAI SK s.r.o., z toho dôvodu nedisponuje a ani nemôže predložiť dohodu, na základe ktorej tretí subjekt spoločnosť FINWAI SK s.r.o. prijímala platby od žalovanej (č.l.103 spisu). Následne súd dotazoval žalobcu na preukázanie tvrdení o výške poskytnutého úveru, prehľadu splátok realizovaných žalovanou a špecifikáciu žalovanej sumy (č.l.104 spisu), pričom žalobca opätovne poukázal na svoje tvrdenia uvádzané v žalobe, že žalovaným bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 700,- eur bezhotovostným prevodom na č. účtu uvedené žalovanými v žiadosti o prevod finančných prostriedkov, pokiaľ ide o požadovaný prehľad splátok, žalobca opätovne poukázal na amortizačnú tabuľku, z ktorej vyplýva špecifikácia žalovanej sumy (č.l.107-108 spisu). Platby predstavujúce splátky úveru, boli uhradené bezhotovostným prevodom na účet žalobcu (vyjadrenie žalobcu č.l.114 spisu).

7. Podľa vyjadrenie Poštovej banky a.s., majiteľom účtu č.V. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX bola spoločnosť FINWAI SK s.r.o. (č.l.119 spisu).

8. V súlade s ustanovením § 180 CSP súd konal na pojednávaní dňa 09.04.2019 v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti.

9. Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní zotrvala na doterajších prednesoch, ako aj tvrdeniach uvádzaných v písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 21.11.2016, v ktorom uviedla, že spolu s manželom si brali úver vo výške 700,- eur. Peniaze jej boli vyplatené v hotovosti, do ruky tou pani, ktorá chodila vyberať následné platby. Priamo do ruky však nedostala sumu 700,- eur, ale bola tam už stiahnutá prvá platba, k jej výške sa žalovaná vyjadriť nevedela. Pokiaľ ide o spôsob splácania, pani z Ružomberka chodievala k nej priamo do domácnosti a dávali jej peniaze do ruky v hotovosti, táto pani peniaze zobrala a prijatú sumu uviedla do karty splátok FINWAI. Pokiaľ ide o výšku splátok, samotná pani žalovaná jej uviedla, že môže splácať toľko, koľko sa jej bude dať, takže sumy boli rôzne. Iný doklad o tom, koľko peňazí uhradila žalovaná titulom tohto úveru žalovaná nemá, len predloženú knihu splátok, kde vpisovala uhradené sumy pani, ktorá chodila tieto peniaze vyberať.

10. V rámci dokazovania sa súd opätovne oboznámil s obsahom listín založených v spise, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. K420143520 (č.l.4-5 spisu) uzavretou medzi žalobcom ako veriteľom a dlžníkmi G. W. (manželom žalovanej, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX) a N. W. dňa 07.11.2014, poskytol žalobca dlžníkom úver vo výške 700,- eur, za celkový úrok vo výške 20% z istiny. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje servisný poplatok vo výške 9% z istiny. Odplata v zmysle Nariadenia vlády SR č. 141/2014 Z. z. predstavuje 26,77% z istiny na rok. RPMN predstavuje 50,22%. V zmysle čl. II. predmetnej zmluvy sa dlžník zaviazal uhradiť veriteľovi istinu vo výške 700,- eur, úrok vo výške 140,- eur, servisný poplatok vo výške 63,- eur, teda celkovú čiastku 903,- eur, a to v 13 mesačných splátkach tak, že prvé tri mesačné splátky budú vo výške 3,50 eur (splátky úroku) a ďalších 10 mesačných splátok bude vo výške 89,25 eur (istina vo výške 78,43%, úrok vo výške 14,51% a servisný poplatok vo výške 7,06% z každej jednotlivéj splátky), pričom 1.splátka je splatná 10.deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN predstavuje ku dňu podpisu zmluvy 44,06%. Výzvami zo dňa 25.06.2015 žalobca vyzýval dlžníkov na úhradu dlžnej sumy (č.l.5/rub spisu a č.l.6 spisu), listom zo dňa 30.07.2015 žalobca oznámil žalovanej,

že predmetný záväzok zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol ku dňu 29.06.2015 zosplatnený z dôvodu omeškania so splácaním (č.l.7-8 spisu).

11. Z dokladov predložených žalovanou, a to s označením „FINWAI kniha splátok“ (č.l.22-22/rub spisu) súd zistil, že zo strany žalovaných bola vybraná dňa 07.11.2014 čiastka 116,- eur, dňa 31.12.2014 čiastka 116,- eur, 02.04.2015 90,- eur a 21.05.2015 120,- eur. Celkove teda bolo uhradených 442,- eur. Žalobca v písomnom vyjadrení poukázal na amortizačnú tabuľku pre Zmluvu č. K420143520 (č.l.33 spisu), podľa ktorej eviduje úhrady vo výške 101,50 eur, neeviduje úhrady v sume 442,- eur, tak ako na to poukazuje žalovaná.

12. Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že finančné prostriedky vo výške 700,- eur na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.11.2014 boli poukázané na účet spoločnosti FINWAI SK s.r.o., ktorá spoločnosť je majiteľom účtu uvádzaného v „žiadosti o prevod finančných prostriedkov“, čo potvrdzuje oznámenie Poštovej banky a.s. (č.l.119 spisu). Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní potvrdila, že finančné prostriedky jej boli odovzdané v hotovosti, v mieste jej bydliska, a to paňou, ktorá od nej vyberala platby. Žalobca ďalej potvrdil, že platby predstavujúce splátky úveru boli uhradené bezhotovostným prevodom na účet žalobcu. Platby predstavujúce splátky úveru uhrádzala žalovaná priamo k rukám „kontaktnéj osoby“, z knihy splátok vyplýva, že išlo o osobu p. Velčovskej, ktorá je osobou totožnou s osobou uzatvárajúcou za žalobcu predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

13. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka:

1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka:

1) Splnením dlh zanikne.

2) Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri

poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 1a ods. 1 citovaného Nariadenia vlády, Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

Podľa § 9 ods. 1, 2 písm. f), i), j), k), o), y) Zákona č. 129/2010 Z. z.:

1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d), e) citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Právny vzťah medzi stranami sporu je založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá za účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z., z toho dôvodu je potrebné ju posudzovať podľa príslušných ustanovení upravujúcich vzťahy spotrebiteľského charakteru, keď žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná ako spotrebiteľ, keďže jej bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom a vyžadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a taktiež v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. RPMN vyjadruje cenu spotrebiteľského

úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií, okrem úrokovej miery sem zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom. V zmluve nie je dostatočne určitým spôsobom uvedená konečná splatnosť úveru a taktiež žalobca v zmluve neuviedol správny údaj o RPMN. Konečná splatnosť úveru je uvedená len ako „380. deň po uzatvorení zmluvy“, pričom tento údaj je uvedený pomerne neprehľadným spôsobom. Okrem toho takto uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti úveru súd nepovažuje za riadny údaj o konečnej splatnosti úveru, pretože takýto údaj neposkytuje spotrebiteľovi dostatočne jasný a konkrétny údaj o tom, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Žalobcovi nič nebránilo, aby v zmluve uviedol presný dátum konečnej splatnosti úveru. V zmluve je tiež uvedená nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa. Zmluva o úvere neobsahuje ani úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, čo je náležitosť vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č.129/2010 Z. z., ktorou sa podľa § 2 písm. j/ zákona č.129/2010 Z. z. rozumie úroková sadzba stanovená na ročnej báze. Zmluva obsahuje len tzv. fixnú úrokovú sadzbu (v zmluve uvedená sumou 20 % z istiny) definovanú § 2 písm. k/ zákona č.129/2010 Z. z., ktorá však nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. i/ zákona. Podstatnou zákonnou náležitosťou a rozhodujúcim ukazovateľom pre spotrebiteľa je práve úroková sadzba úveru definovaná v § 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. ako úroková sadzba stanovená na ročnej báze, ktorá má pre spotrebiteľa oveľa väčšiu vypovedaciu (a porovnávaciu) hodnotu ako tzv. fixná sadzba, ktorá je stanovená za celé obdobie predpokladaného trvania záväzku. Taktiež bolo v konaní preukázané, že žalovaným bol úver poskytnutý v hotovosti a nie bezhotovostne. Vzhľadom na absenciu náležitostí týkajúcich sa doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona sa poskytnutý spotrebný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnaké následky má i nesprávne uvedenie výšky RPMN v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ ide o nesprávne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov, s poukazom na § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne, pričom na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Podľa súhrnnej informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3.štvrtrok 2014 (obdobie bezprostredne predchádzajúce uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy), ročná percentuálna miera nákladov predstavuje 15,16%, dvojnásobok 30,32%, pričom v zmysle čl. I. zmluvy, RPMN činí 50,22%, je teda stanovená v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom k vyššie popísaným nedostatkom je potrebné predmetnú zmluvu považovať za bez úročnú a bez poplatkov v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b), d) a e) Zákona č. 129/2010 Z. z..

15. Keďže žalovanej bol preukázateľne poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 700,- eur, z ktorého podľa predložených dokladov uhradila čiastku 442,- eur, ostáva k úhrade suma 258,- eur, na zaplatenie ktorej zaviazal Okresný súd Ružomberok žalovanú rozsudkom č.k.5C/40/2016-45 zo dňa 21.03.2017, pričom v tejto časti ide o právoplatne priznaný nárok.

16. Žalobca sporoval tvrdenia žalovanej ohľadne výšky splatenej sumy, k predloženému dôkazu FINWAI kniha splátok uviedol, že tento dôkazný prostriedok nebol žalobcom vystavený, do tejto karty nedopíňal žalobca žiadne údaje a nebol účastníkom právneho vzťahu medzi žalovanou a spoločnosťou FINWAI SK s.r.o., nedisponuje a nemôže predložiť dohodu, na základe ktorej tretí subjekt spoločnosť FINWAI SK s.r.o. prijímala platby od žalovanej. Súd vychádzajúc zo skutočností známych súdu z úradnej činnosti a z rozhodovacej činnosti iných súdov Slovenskej republiky dospel k záveru, že žalobca v uzavretých zmluvách používa nekalé obchodné praktiky, na ktoré poukazuje i rozhodnutie Bankovej rady Národnej banky Slovenska č.sp.:NBS1-000-013-207. Z uvedeného rozhodnutia, ako aj z rozhodovacej činnosti ostatných súdov Slovenskej republiky je zrejmé, že žalobca podmieňuje uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretím zmluvy o poskytovaní finančných služieb so spoločnosťou FINWAI SK s.r.o., ktorej spoločnosti sa spotrebiteľ zaväzuje platiť odplatu za tzv. „domáci servis“, pričom ide o službu spočívajúcu vo výbere a doručení finančných prostriedkov prijímateľovi (dlžníkovi) pri poskytnutí úveru veriteľom a v osobnom inkase platieb splátok úveru od prijímateľa a ich následné doručenie veriteľovi. I keď žalobca predmetnú zmluvu o domácom servise nepredložil, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poverená zástupkyňa žalobcu, ktorá uzatvárala zmluvu o spotrebiteľskom úvere so žalovanou odovzdala v hotovosti finančné prostriedky žalovanej a následne prijímala platby od žalovanej a tieto boli poukazované na účet žalobcu, keď samotný žalobca potvrdil, že platby predstavujúce splátky úveru boli uhrádzané bezhotovostným prevodom na účet žalobcu. Súd teda zotrváva na závere, že

predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov, pokiaľ žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 700,- eur, žalovaná uhradila podľa predloženej knihy splátok FINWAI čiastku 442,- eur (plnenia prijaté poverenou pracovníčkou a zaevidované v knihe splátok FINWAI súd započítal na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere), ostáva k úhrade čiastka 258,- eur o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, preto súd v ostatnej časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

17. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 2 CSP a rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, keď strany mali vo veci úspech čiastočný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Ružomberok. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.